

Niet naar school?

Aan het Van Dalenplein staan hoge huizen.

In elk huis is een bovenhuis en een benedenhuis.

Sanne woont in een bovenhuis. Onder haar woont Sep.

Het is al licht buiten. Sanne ziet het aan de gordijnen. Ze ligt opgekruld onder haar dekbed, samen met haar roze knuffelolifant Flappie.

Mama kijkt om het hoekje van de deur. 'Sanne, opstaan!'

'Ik wil niet opstaan', fluistert Sanne in Flappies oor. 'Ik wil niet naar school.' Mama gaat vandaag het hek van het balkon schilderen. Sanne wil kijken en meehelpen. Ze doet haar ogen stijf dicht. Nu is het net of ze nog steeds slaapt. Ze hoort dat mama de deur weer opendoet. En ook dat mama naar haar toeloopt.

Mama schudt aan Sannes schouder. 'Hé, slaapkop, opstaan hoor. Anders kom je te laat op school.'

Sanne schudt haar hoofd heen en weer.
Ze doet haar ogen open en kijkt boos
naar mama.

‘Ik wil niet naar school!’
‘Wat?’ vraagt mama verbaasd. ‘Je vindt
het altijd leuk om naar school te gaan.’

‘Alleen vandaag niet.’
‘Waarom vandaag niet?’
‘Omdat u gaat verven’, zegt Sanne. ‘En ik wil ook meehelpen.’
Mama lacht. ‘Nu begrijp ik het.’
‘Dus blijf ik thuis’, zegt Sanne.
Mama zegt niets. Sanne ziet een rimpel op haar voorhoofd. Mama denkt nu diep na.
‘Aha’, zegt mama. ‘Ik weet al hoe we dit gaan oplossen.’
Sanne slaat haar dekbed opzij. Ze wipt uit haar bed. ‘Hoe dan?’
‘Dat zeg ik als je klaar bent met wassen en aankleden’, zegt mama.
Sanne holt naar de badkamer.
‘Ziezo’, zegt mama. ‘Ik ga de tafel dekken.’
Sanne trekt zo snel als ze kan haar rok en trui aan. Zo vlug heeft ze zich nog nooit aangekleed.
Gauw gaat ze aan tafel zitten. ‘Nu moet

u het vertellen, mama!’
Papa komt net de kamer in lopen.
‘Wat moet mama vertellen?’ vraagt hij verbaasd. ‘Is er iets gebeurd?’
‘Er gaat iets gebeuren’, zegt Sanne.
‘O ja?’
‘Vandaag gaat het gebeuren.’
Nu wordt papa helemaal nieuwsgierig.
‘Vertel!’
‘Dat weet u allang!’
‘Wat weet ik allang?’
‘Dat mama gaat verven.’
‘O? Gaat mama met jou een verftekening maken?’
‘Neehee!’ roept Sanne. ‘Mama gaat het hek van het balkon verven.’
‘O ja, mama zou gaan verven vandaag’, zegt papa. ‘Nu weet ik het weer.’
‘En daarom wil ik niet naar school’, legt Sanne uit. ‘Maar mama gaat het oplossen.’

‘Ik ben benieuwd wat mama heeft bedacht’, zegt papa.

‘Goed dan’, zegt mama. ‘Sanne wil graag meehelpen met schilderen.’

Sanne steekt haar handen in de lucht.

‘Yes!’

‘Daarom laat ik een stukje hek voor jou over’, zegt mama. ‘Als jij dan vanmiddag uit school komt, mag je ook nog een paar spijlen schilderen.’

‘Dat vind ik een mooie oplossing’, zegt papa. ‘Jij ook?’

Sanne knikt.

‘Waarom kijk je dan nog steeds sip?’ vraagt mama.

‘Omdat ik u mis als ik op school ben.’

‘Tja, daar heb ik geen oplossing voor’, zegt mama. ‘Ik mis jou en papa ook als jullie weggaan. Maar ik weet dat jullie ook weer terugkomen. Dus mis ik jullie

maar voor een tijdje.’

Sanne slaat haar armen om mama heen. Ze ruikt mama’s lekkere luchtje in haar hals.

‘Ik weet het!’ zegt Sanne. Ze glijdt van haar stoel en loopt naar de slaapkamer van papa en mama. Ze pakt het spuitflesje van mama’s spiegeltafel en spuit ermee in haar hals. Vlug loopt ze weer naar de eettafel terug.

‘Hm, wat ruikt het hier opeens lekker’, zegt papa.

‘Nu mis ik mama niet meer zo’, zegt Sanne. ‘Want nu ruik ik mama de hele dag.’

‘Wat een supergoede oplossing’, zegt mama.

En dan eten ze gauw een boterham. Want anders komt Sanne toch nog te laat op school!

